

THƯƠNG TIẾC CHÚ EM ĐẶNG ANH THẠCH

● Nguyễn Kim Ngân SB59

Vì đại dịch Covid-19, tôi không thể vào Sài Gòn để đưa tiễn chú ra đi lần cuối cùng, nhưng dòng này như là một sự hiệp thông cầu nguyện cho linh hồn Phê-rô cùng với gia đình chú em Đặng Anh Thạch và các bạn bè Sao Biển gần xa).

Hôm qua, lại một người bạn vội từ già anh em để về với Chúa. Thật bất ngờ và khó tin. Tôi vội gọi phone hỏi bác Tôn chủ chòi Phan Thiết để biết thực hư về sự kiện. Không còn ngờ vực gì nữa về sự ra đi của một người anh em SB thuộc lớp 1964. Dù nhỏ hơn tôi những 5 lớp Sao Biển, nhưng tôi xem Thạch như một người bạn thân thiết hiện nay. Biết bao kỷ niệm chợt ùa về khiến tôi khó ngủ. Tuổi già khiến cho tôi luôn khó ngủ khi nghĩ đến một sự kiện gì

quan trọng trong cuộc đời. Sự ra đi của người em dễ mến dạt dào tình cảm với bao kỷ niệm riêng tư làm cho tôi một lần nữa phải nuối tiếc vì hình như đã mất mát một điều gì đó trong cuộc đời mình.

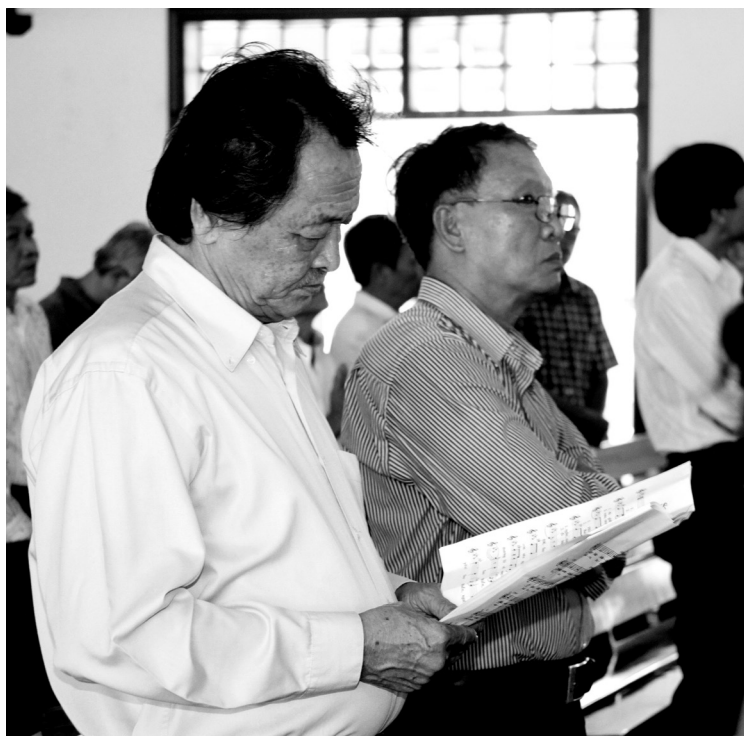
Không hiểu sao, những gì tốt đẹp trong cuộc đời thường ngắn ngủi và dễ mất mát. Trên meo đàn Sao Biển, lần lượt anh em từng người vội ra đi. Bất ngờ và ít khi báo trước. Mới gặp nhau đó, cười cười nói nói đó rồi ra đi mãi mãi. Biết bao nuối tiếc cho những bạn bè còn ở lại nơi dương thế này. Đúng là đời sống con người chóng qua như cỏ cây, như hoa đồng nội. Chỉ một cơn gió thổi cũng làm nó biến đi, nơi nó mọc cũng không hề mang vết tích, đó là lời của một bài thánh ca trong lễ an táng. Riêng chú em Đặng Anh Thạch ra đi bất chợt cũng khiến cho tôi có nhiều suy nghĩ, vì tôi với chú em có quá nhiều kỷ niệm khó quên.

Tôi đã không biết đến chú khi sống tại chủng viện Sao Biển, có lẽ năm 1964, tôi thuộc về nhóm các chú lớn, còn chú thuộc về chú nhỏ. Sau này, cũng nhờ có meo đàn Sao Biển, các anh em 64 có dịp tìm về nhau và chú Thạch cũng tung cánh chim tìm về tổ ấm và tôi mới quen bạn trong kỳ Hội ngộ 55 năm Sao Biển diễn ra vào năm 2013. Một bài viết của tôi có ghi lại cuộc gặp gỡ này trong nội san *Dấu Chân Sao Biển* năm 2013. Mới đó mà đã được 8 năm.

Sau này tôi mới biết Thạch gốc người Ninh Hòa. Lúc vào Sao Biển, chú định cư tại Ba Ngòi và vào chủng viện với tên Đặng Huệ. Sau này chú đổi tên

vì theo chú cho biết, tên này gọi cho mọi người nhớ đến Đặng Thị Huệ, vợ chúa Trịnh Sâm và bị lịch sử lên án. Sau thời gian tu học ở Sao Biển ngăn ngủi, chú tiếp tục tu học tại chủng viện Lâm Bích một thời gian, và sau đó tạm biệt đời sống tu trì dần thân vào đời sống gia đình.

Trong 8 năm quen biết nhau, tôi và chú có nhiều kỷ niệm thật khó quên. Mới đó mà đã mấy năm, vợ chồng tôi có dịp vào Sài Gòn, và được vợ chồng chú mời đến nhà chơi. Chúng tôi được vợ chồng chú chỉ

Dặng Anh Thạch trong một thánh lễ dịp họp mắt nhóm SR & Phụ Cận. Ảnh: Hoàng Linh

rõ từng đường đi nước bước, địa chỉ nhà qua điện thoại và đón tiếp thật nồng hậu và thân tình không khác gì những người bạn lâu ngày hay cùng lớp. Chúng tôi hàn huyên tâm sự bên bàn ăn thịnh soạn cùng với một số anh em tại Sài Gòn gần nửa ngày trời trong không khí gia đình hạnh phúc của chú. Thật là một kỷ niệm khó quên và luôn hằn sâu trong tâm trí tôi. Chưa hết. Lần nào ra Nha Trang, lúc nào chú cũng gọi điện mời tôi và một số anh em Nha Trang ra quán lai rai tâm tình rôm rả. Theo thông lệ, chuyện của anh em Sao Biển lúc nào cũng tuôn trào và khó kết thúc. Chú đúng là một người bạn hòa đồng, thân thiện và dễ mến. Chú quan tâm thật nhiều đến các bạn gặp khó khăn, nhất là những bạn cùng lớp. Chắc chắn, các bạn lớp 1964 biết rõ điều này hơn tôi. Một kỷ niệm điển hình tôi muốn san sẻ với các bạn. Năm 2015, khi bạn Phước SB64 Hà Dừa đi xa, chú từ Sài Gòn ra Nha Trang tham gia cùng một số anh em lớp 1964 để lên tận tư gia bạn Phước SB64 để phúng viếng và ở lại dự Thánh Lễ an táng và tiễn đưa linh cửu bạn đến nhà Hỏa táng Rù Rì. Sau đó chú mời vợ chồng tôi đi cùng phái đoàn lớp 1964 qua Cây Vòng để thăm chú Vinh SB64. Lâu nay, do tai biến, nên chú Vinh chỉ ngồi xe lăn vì không thể đi lại. Chính tôi đã chứng kiến không khí tình cảm dạt dào của anh em lớp 1964 và nhất là của chú Thạch đối với người bạn cũ. Nước mắt dàn dụa của chú Vinh SB64 đã nói lên tình bạn sâu đậm đó. Sự việc cũng không dừng lại ở đây. Hơn một năm sau, khi con trai của

Vinh SB64 là Nguyễn Hoàng Nhật gặp nạn, chú và anh em đại diện vùng Sài Gòn & Phụ Cận đã tận tình thăm viếng, kêu gọi anh em Sao Biển khắp nơi giúp đỡ (Thư ĐAT 10/11). Vẫn chưa hết, vì cũng gần đây thôi, khi anh Võ Lạc SB63 bệnh nặng, chú có viết thư cho Bảo Lê SB72 như sau: *“Anh em ta bình thường cũng khó khăn khi bị bệnh, lúc dịch mà bệnh lại càng khó khăn hơn. Bảo xem huy động anh em ta góp chia sẻ chút chút với anh Lạc: có nên?”* (Thư ĐAT 21/4)

Mới ngày nào đây, tôi có kêu gọi chú tham gia viết bài cho nội san *Dấu Chân Sao Biển* của vùng Nha Trang, không những chú sốt sắng viết bài mà còn tài trợ cho nội san về mặt vật chất thật dồi dào. Chú gửi cho tôi bài viết về cuộc Hội ngộ năm 2015 của lớp 64 với nhan đề: *“Vui vẻ phải được chia sẻ đó là Tình Yêu.* Bài này đã được đăng trên DCSB 2015. Để kết thúc bài này, chú có viết: *“Tìm gặp nhau sau chùng ấy năm dài, chắc phải có nhiều dị biệt do hoàn cảnh, nhưng anhem biết chấp nhận những khác biệt của nhau, biết hướng về nhau, hy vọng tuổi già của chúng ta mãi mãi vẫn xanh tươi. Mong các bạn chưa về chơi với lớp mà có dịp, hãy cố về dù một lần trong đời.*

Gọi nhau hai chữ “mày , tao” trao cho nhau nụ cười vui vẻ làm trẻ cái tuổi đang già bắt nguồn từ sự chia sẻ của chính bạn, như Osho¹ viết:

“ Vui vẻ phải được chia sẻ; bằng việc chia sẻ nó, bạn được nhẹ gánh, bằng việc chia sẻ nó, bạn tìm thấy những nguồn mới mở ra bên trong bạn, những dòng suối mới,

¹ OSHO: nhà huyền môn nổi tiếng Ấn Độ.

dòng nước mới. Việc chia sẻ vui vẻ đó là tình yêu.”

(Thạch Anh SB64, tháng 7 năm 2015)

Mới cách đây hai năm, tôi có chuyến ngủ bài viết về nhà nguyện Loretto trên meo đàn, chú có gửi thư cho tôi biết chú mới vừa đi đến thăm Santa Fé tại tiểu bang New Mexico và có tài liệu về nhà nguyện Loretto. Theo lời yêu cầu của tôi, chú đã gửi cho tôi đến 20 trang tài liệu. Thấy hay, tôi bèn dịch và san sẻ cho anh em đọc. Sau đó chú còn gửi cho tôi và anh em rất nhiều hình ảnh trong tài liệu này, cũng như hình ảnh do chú chụp riêng trong nhà thờ thánh Phan-xi-cô Át -xi-di. Chú nói cho tôi biết chú tạ ơn Thánh Giuse vì đã mua vé cho vợ chồng chú đến nơi này. Chú còn khoe với tôi là vợ chồng chú đi từ Los Angeles đến New Mexico dài 900 miles, lúc về ghé Las Vegas chơi mấy ngày, nhưng bà xã và chú vẫn không mệt mỏi hay đau lưng.

Và cũng mới gần đây thôi, chú email cho tôi biết vợ chồng chú cũng từng đi du lịch bằng tàu (Cruise) từ Sing qua Thái qua Mã cách đây 10 năm. Chú viết email cho tôi như sau:”

Kính bác Ngân (thêm vài chiến hữu xem cho vui)

Cám ơn bác Ngân có bài ký sự dài và chi tiết về Singapore, nhờ vậy em bớt ghét nó.

Cách nay 10 năm, em đi Cruise từ Sing qua Thái qua Mã... (4 ngày 3 đêm)

Máy bay đáp ở phi trường Singapore, quá cảnh đi qua khu sân bay, lên tàu thủy. Lúc về cũng qua sân bay quá cảnh về lại TSN.

Vì mua thuốc lá mang theo nhiều dự trữ, không ngờ bà xã quản chặt quá nên hút thuốc chưa hết, còn nguyên 3 gói thuốc chưa bóc ra. Bọn HQ soi máy phát hiện (lúc vào thì không thấy nó nói gì lúc ra nó bắt), chúng làm ghê lắm, tịch thu rồi phạt 270 \$ Sing.

Mấy chàng Mỹ thấy vô lý nhẩy vào giúp em, lý sự đủ kiểu, bọn HQ Sing bu lại rất đông... Cao bồi Mỹ bênh vực em, cho rằng chỉ là quá cảnh chứ không đi vào nước Sing, đi về chứ không đi vào .. thì không vi phạm. Bọn HQ Sing máu me chẳng khác bọn chó sói thềm môi... thì cho rằng muốn đem thuốc vào Sing không được nguyên gói (ý là chỉ cần hút 1 điếu/ gói là ko vi phạm.) ! Mất toi 270\$! GHÉT.

Từ đó em ghét thẳng Singapore, ko thèm đi qua đó chơi. Nay bỏ thuốc lá được gần 4 năm, nên khỏe hơn.

Ai đi qua Sing còn hút thuốc, nhớ bài học này. Mua ở VN rẻ hơn nhiều mà! Mỗi gói hút một điếu là OK.

Em Thạch.

Tuy nhiên, chú còn cho tôi biết nếu có dịp, chú sẽ qua thăm Singapore một lần cho biết, nhưng mà chú đã không còn thời gian nữa.

Rất mong, vị thánh giữ chìa khóa nước Thiên Đàng, vị thánh trùng tên với chú, vị thánh mà chú chọn làm thánh bốn mạng, vị thánh mà chú vừa mừng lễ trước đó 5 ngày trước khi ra đi, sẽ mở cửa cho chú vào Nước Chúa.

Nguyện xin Thiên Chúa đầy lòng Thương Xót đón nhận linh hồn Phê-rô, người tôi tớ trung thành của Chúa, vào Thiên Đàng để hưởng Nhan Thánh Chúa.Ω

(Hà Dừa, thời kỳ giãn cách do Covid-19)

‘Củ Nghệ’ với anh Thạch 64

Khi còn sanh tiền, có lần Củ Nghệ hỏi anh Đặng Anh Thạch: Vì sao lại đổi tên từ ĐẶNG HUỆ sang ĐẶNG ANH THẠCH?

Anh Thạch trả lời: Tên ĐẶNG HUỆ nó gần giống tên ĐẶNG THỊ HUỆ vợ chúa Trịnh Sâm, một người đàn bà bị lịch sử lên án!

Anh Thạch đã trả lời ngắn gọn, đầy đủ ý.

Có lần anh Thạch cùng người em trai (sống tại giáo xứ Xuân Ninh) chở Củ Nghệ và anh Thắng SB72 ra gần nhà thờ Thạch Định, Ninh Hòa để thắp nhang cho ông nội của anh Thạch.

Anh Thạch là con bà chị, còn ông cựu Phó Chủ tịch tỉnh Khánh Hòa Lê Xuân Thân là con của bà em = anh em bạn dì ruột.

Chúng con cậy vì danh Chúa nhơn từ cho linh hồn Phê Rô đặng lên chốn nghỉ ngơi. Hằng xem thấy mặt Đức Chúa Trời sáng láng vui vẻ vô cùng Amen.Ω

● Nguyễn Văn Nghệ SB74